

mel i sucre

Obra Cultural Balear

Sant Joan

Juliol de 1991

Núm. 133

MEL ISUCRE - Juliol núm. 133. Butlletí informatiu de l'Obra Cultural Balear a Sant Joan.

Local social: Casa de Cultura, carrer de Bellavista, 13 - Sant Joan (Mallorca) 07240.

Consell de redacció: Gracià Sánchez, Guillem Florit, Joan Sastre, Joan Font, Joan Moratinos, Mateu Sastre.

Tirada actual: 500 exemplars.

Els articles originals s'han d'entregar abans de dia 18 del mes en curs.

Nota: S'adverteix als possibles lectors de *mel i sucre* que aquesta revista, amb els seus escrits i comentaris, pot ferir la sensibilitat dels esperits no acostumats.

Dipòsit legal: 49.1983

Coberta:

Contracoberta:

Imprès a: Informacions Llevant s.a.
Passeig Ferrocarril, 1
Tel. 55 03 28 - Manacor

EN AQUEST NÚMERO HI TROBAREU

- Notícies locals
- L'Ull de Vidre
- Ajuntament, per G. Sánchez i F. Nicolau
- Després del 26 de maig..., per Joan Sastre
- Arrel: el confusionisme com a doctrina, per Mateu Sastre
- De confondre, no fan pagar res, per Andreu Bauçà
- Treballar la terra, per Trencapinyons
- Els drets dels pobles i la raó d'estat, per Mateu Sastre
- La mort d'en Francesc Alomar i Florit, famós corredor ciclista de Sineu (i II), per Francesc Canuto
- Trossos: Història. L'estació del ferrocarril, per Guillem Florit i Mateu Sastre
- L'herbolari, per Miquel Company i Guillem Florit.
- Mel i sucre, dolcet dolcet, per Joan Bauçà
- Excursió
- Aquest mes fa...
- Agenda

Notícies locals

— La unitat mòbil de la Germandat de Donants de Sang vengué a la nostra vila el passat 13 de juny a proveir-se d'aquest preciat i indispensable suc per a la vida. Els habituals tengueren la satisfacció de fer un acte humanitari. Ja ho sabeu, si voleu donar el suc vermell, que en manca molt, cada parell de mesos l'unitat mòbil us en treurà amb molt de gust.

— Alguns membres del grup local de balls populars Aires de Pagesia han anat a sonar a Reus. D'aquí poc temps tot el grup té previst visitar una altra ciutat del Principat de Catalunya. Sabem, també, que més endavant fan comptes fer un intercanvi amb un grup alemany. Bona sort i que viatgeu tant com pugueu.

— S'han començat a asfaltar els camins de fora vila que estaven en reparacions pels danys que ocasionaren les pluges de l'any passat. S'han asfaltar els camins del Clotal, de Son Baró.

— El dissabte 13 de juny es constituí l'Ajuntament que sortí de les urnes el passat 26 de maig. Hi hagué més d'una sorpresa. N'hi havia més d'un que va tenir suor freda. Malgrat tot, Joan Barceló Mesquida fou elegit batle amb els vots del seu partit (5 PP-UM) i el vot d'Arrels. Sorpresa???

— A mitjan mes de juliol està previst que comencin els tornejos de futbolet i de voleibol, que patrocina el nostre nou Ajuntament. Sembla que de moment la participació serà bastant nombrosa. Les males llengües dieuen que enguany sí que n'hi haurà de brou.

— Ben aviat, com cada any per aquest temps, es tornarà a posar en marxa el curset de natació que fa la Mancomunitat del Pla. Si voleu més informació i us hi voleu apuntar anau a la Sala. Suposam que l'any que ve els vellets podran tenir cura dels al·lots que nedin a la novella piscina municipal de Sant Joan i així no hauran d'anar a aprendre de nedar a altres pobles.

— El grup excursionista de l'Obra Cultural a Sant Joan ja ha fet dues excursions. Totes dues passades per aigua: una d'aigua dolça, que queia de damunt, i l'altra d'aigua salada, que era a baix. Si voleu riure i passar-vos-ho bé cada mes feim comptes de fer-ne una.

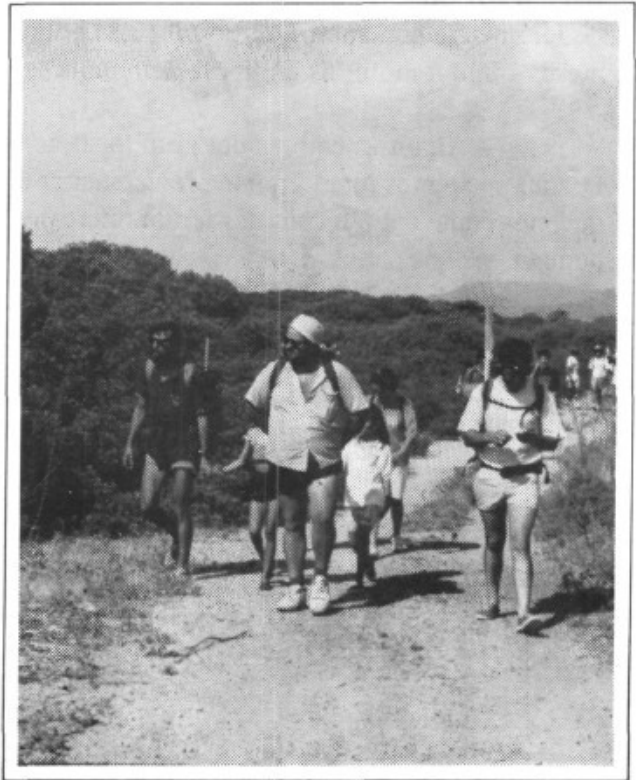
— La qüestió de l'aigua potable continua el seu curs, encara que d'una manera un poc lenta. De moment ja s'han fet les sèques i col·locat les tuberies de plàstic per connectar l'aigua a les cases. Ara ja es comencen a posar les primeres capsas tapades amb una horripilant porta d'alumini on s'instal·laran els comptadors. Curiosament hem pogut observar que hi ha portes metàl·liques que posen AIGUA POTABLE i n'hi ha d'altres que posen AGUA POTABLE. A veure si el nostre ajuntament pren una bona decisió i les posa totes en català. Senyor batle això no és Motilla del Palancar.

— El diumenge 9 de juny se celebrà la festa de Sant Cristòfol. Hi hagué missa, carrosses i trial damunt bicicleta (*trial sin*), organitzada per la Penya Motorista de Sant Joan.

— L'11 de juny es va fer la festa dels premis de Premsa Forana de l'any 1990. L'acte tingué lloc al Centre Cultural de Sa Nostra de Palma. Els guardonats foren Miquel Barcelo del *Molí Nou* (Vilafranca), Coloma Julià de *Llucmajor de Pinte en Ample*, Bartomeu Obrador de *Felanitx* i un col·laborador de la revista *Fent Carrerany* (Maria de la Salut).

— Enguany el sol ballà durant tres dies. La festa del Sol que balla, que organitza "la Caixa" i l'Associació de Pares de l'escola de Sant Joan, tingué lloc els dies 22, 23 i 24 de juny. Hi hagué festa per a tots els gusts i edats: ball d'aferrat, ball de bot, teatre, cucaques, xocolatada, programa de ràdio, Cucorba, futbol, futbolet, carreres de cintes, dansa moderna... Els santjoaners volem fer festa, festa i festa.

— Hem sabut que una de les nostres lectores més fidels, i habitual dels concursos culturals de ràdio, ha estat premiada amb un viatge d'un cap de setmana per a dues persones a Londres. Bon viatge i no afluixeu.

Elèctrica
PEP DES SAIG

instal·lacions elèctriques
xarxes de baixa tensió
subministraments elèctrics

Consistori, 8 tel. 52 63 23
Sant Joan

Cooperativa Agrícola
SANT JOAN

tota casta de productes per al camp

— Organitzat per l'APA, del 18 al 20 de juny els al·lots de l'escola de Sant Joan anaren de campament a la Colònia de Sant Pere d'Artà. Aquesta experiència, que feia molts d'anys que no es feia, ha estat més que un èxit. Fins i tot els més petits (de tres anys), que només hi dormiren un dia, no se'n volien anar de tant que els hi havia agradat.

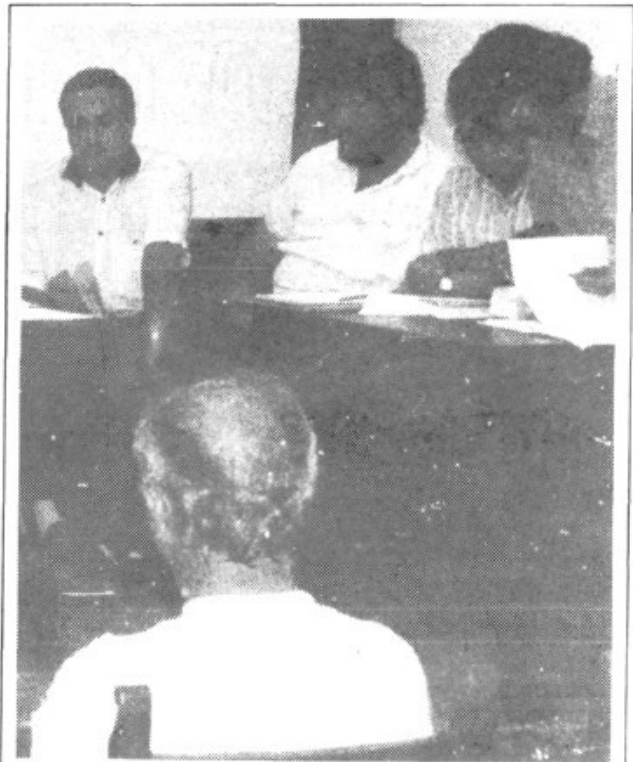
— Darrerament a la carretera de Vilafranca hi ha hagut dues fregades. En només una setmana, durant la darrera del mes de juny, hi hagué tres cotxez que hauran hagut de visitar el planxista. Els xofers sembla que no han tengut cap denou molt important.

— Els habituals de la missa diària no pogueren treure de cap manera un moix que s'havia infiltrat a la casa santa. Aquest individu desaparegué després d'estar-hi una setmana.

— La revista *Damunt Damunt* ha sortit per segons vegada a la llum. Des d'aquí li donam suport i coratge per una llarga vida.

— Fins dia primer de juliol les recol·lectores no pogueren sortir a batre. Així i tot es queixen que el gra encara no és a punt. Recordau que la campanya passada en aquestes dates ja s'havia recollit més de la meitat del gènere del nostre terme. Els comentaris, de tota manera, diuen que sembla que l'anyada no serà gens dolenta, encara que el gra serà brut a causa de la gran quantitat d'herbatge que hi ha dins els sembrats.

— La darrera construcció esportiva que ha duit a terme el nostre Ajuntament: la pista de tennis, és, de moment, molt concorrida. Creim que pel seu millor funcionament s'hauria de fer par un preu simbòlic, a més a més així es podrien cobrir les futures despeses de manteniment.

"la Caixa"

AGÈNCIA DE SANT JOAN

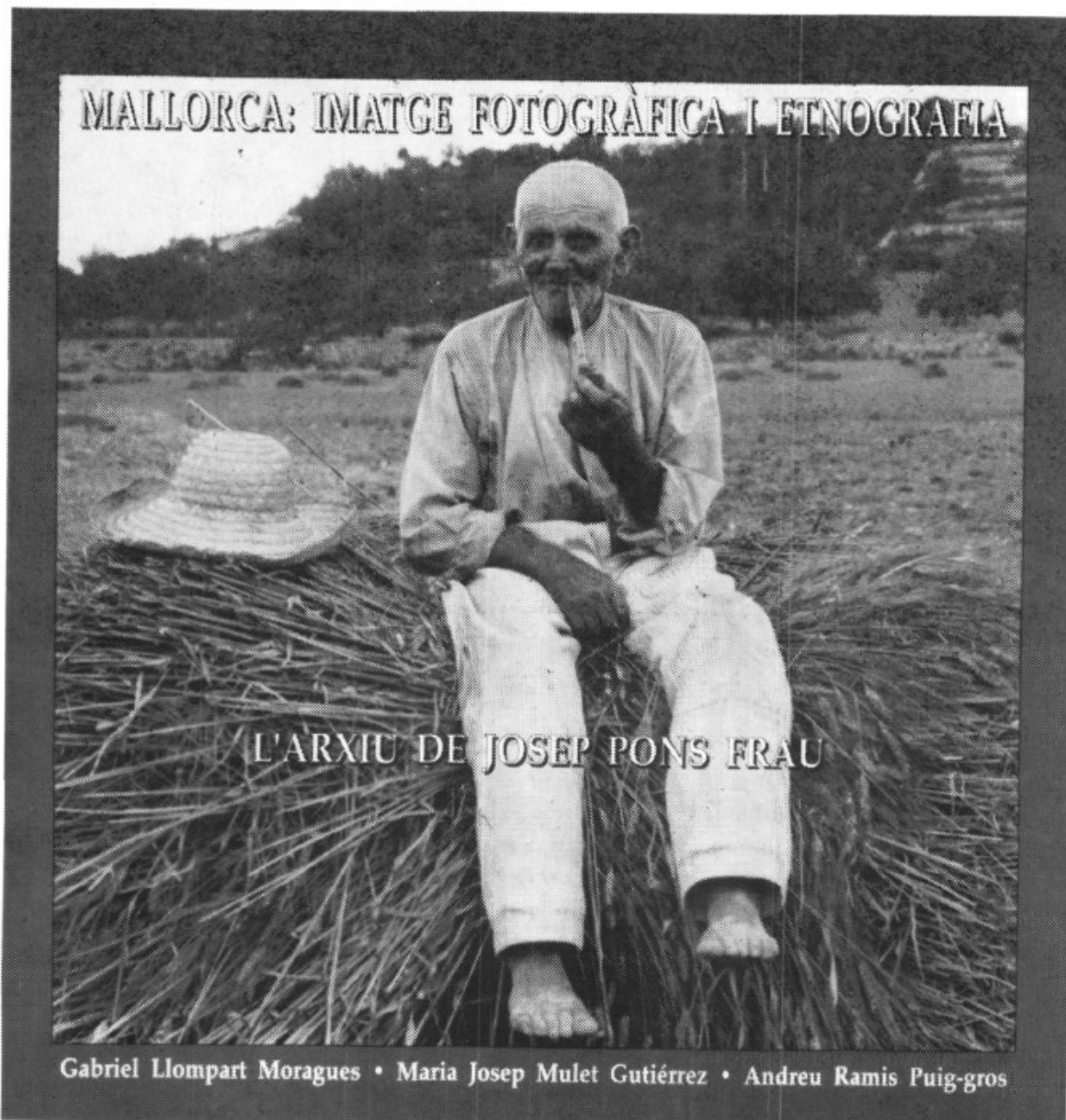

. BAR

CAN TRONCA

Palma, 1
tel. 52 60 97
Sant Joan

L'ULL DE VIDRE

La bona restauració de les cases del poble i de fora vila és una feina que ens afecta a tots. La qualitat de vida —ja ho hem dit altres vegades— no es mesura només pels doblers, la piscina o l'aire condicionat, sinó també —i sobretot— per un “bon” ambient, per uns espais agradables, per un aire pur i de bon alenar, per uns edificis i un poble que hi faci bon viure: tant funcionalment com estèticament. Aquest és el camí per tenir un demà més confortable per a tots nosaltres.

AJUNTAMENT

Resum de la sessió extraordinària del dia 15 de juny de 1991.

La sessió començà poc després de l'hora citada. L'ordre del dia era el següent:

1. Constitució del nou Ajuntament. Després de la lectura, per part de la secretària-habilitada, de la llei, es constituí la mesa d'edat, formada pel regidor de més edat, Joan Matas Antich, i el de menor edat, Josep Mas Llaneras. La mesa d'edat va recollir les credencials dels regidors i la declaració dels béns patrimonials dels regidors electes.

Els regidors del nou Ajuntament són els següents: Joan Barceló Mesquida (PP-UM), Gabriel Mora Mas (PP-UM), Guillem Mas Font (PP-UM), Joan Matas Gayà (PP-UM), Miquel Torrens Mas (PP-UM), Gracià Sánchez Font (PSM), Francesc Nicolau Català (PSM), Joan Matas Antich (US) i Josep Mas Llaneras (ARREL).

Tots els regidors prengueren possessori del seu càrrec després de prometre (Joan Barceló, Gabriel

Mora, Guillem Mas, Miquel Torrens, Gracià Sánchez, Francesc Nicolau i Josep Mas) o jurar (Joan Matas Gayà i Joan Matas Antich) els seus càrrecs.

2. Elecció de batle. El portaveu del PP-UM, Gabriel Mora, proposà el seu cap de llista, Joan Barceló, com a batle. En Gracià Sánchez, com a portaveu del PSM, s'autoproposà com a batle. La votació fou aquesta:

- Joan Barceló: 6 vots (5 del PP-UM i 1 d'ARREL).
- Gracià Sánchez: 2 vots, del grup del PSM-Nacionalistes de Mallorca.

Joan Matas Antich, d'US, s'abstengé.

Joan Barceló prengué possessori de la batlia després d'haver fer un petit discurs. La sessió plenària acabà amb un refresc per a tots els assistents al ple, devers una cinquantena de persones.

*Gracià Sánchez Font
Francesc Nicolau Català*

DESPRÉS DEL 26 DE MAIG ...

Els qui hi havia abans:

Joan Barceló Mesquida (UM)
Francesc Bover Gelabert (UM)
Joan Matas Gayà (UM)
Joan Matas Antich (PP)
Gabriel Mora Mas (PP)
Arnau Gayà Mayol (PP)
Arnau Company Bauzà (PDP)
Sebastià Florit Gayà (CDS)
Miquel Company Florit (PSM)

Els qui hi eren i no hi són:

Francesc Bover Gelabert
Arnau Gayà Mayol
Arnau Company Bauzà
Sebastià Florit Gayà
Miquel Company Florit

Els qui hi ha ara:

Joan Barceló Mesquida (PPUM)
Gabriel Mora Mas (PPUM)
Guillem Mas Font (PPUM)
Joan Matas Gayà (PPUM)
Miquel Torrens (PPUM)
Gracià Sánchez Font (PSM)
Francesc Nicolau Català (PSM)
Joan Matas Antich (Unió Santjoanera)
Pep Mas Llaneres (ARRELS)

Els qui hi són i no hi eren:

Guillem Mas Font (PPUM)
Miquel Torrens (PPUM)
Gracià Sánchez Font (PSM)
Francesc Nicolau Català (PSM)
Pep Mas Llaneres (ARRELS)

J.Sastre

ARREL: EL CONFUSIONISME COM A DOCTRINA

Ara que comencen a espessar els efectes de les passades eleccions municipals i quan el paisatge que n'ha resultat és de cada cop més diàfan i clarificador, és l'hora d'exposar damunt el paper, perquè quedi escrit per ara i per sempre, què ha significat la presentació —i la posterior elecció d'un regidor— de la candidatura Arrel, i que ha provocat un considerable rebombori entre la premsa ciutadana —sempre àvida de notícies xocants—, que s'ha desfet en elogis mal dissimulats envers aquesta opció política a causa sobretot de la seva, en un primer moment, fantasiosa manera d'enfocar la política municipal. És necessari deixar escrites i fonamentades les **contradiccions** i el joc del **confusionisme** que ha practicat Arrel (i que els diaris ni tan sols n'han parlat: ja no era "notícia") perquè per sempre més hi hagi almenys una reflexió escrita i feta pública —almenys fins que ningú altre no es pronunciï públicament sobre el tema— de les causes i les conseqüències de la presentació d'una candidatura de les característiques d'Arrel.

Qualcuns us podreu demanar per què Arrel i no qualsevol altra candidatura; la resposta és clara: mentre que la majoria de les altres candidatures que s'han presentat a Mallorca —no totes, però— són prou transparents, des del primer moment en què es presenten, i el seu discurs públic està en consonància amb el que s'espera d'ells, la candidatura d'Arrel ha practicat el confusionisme, la demagògia més descarnada i, per què no dir-ho clar, l'engany pur i simple per convèncer la gent, no tan sols els votants potencials sinó també, i sobretot, els mateixos integrants de la llista. La qüestió, idè, és suficientment greu com per parlar-ne clar i ample, perquè en quedi constància, perquè en el futur els santjoaners —i els mallorquins en general— tinguin qualque referència palpable de les circumstàncies i conseqüències de la presentació d'una candidatura d'aquestes característiques. Per altra banda, per entendre del tot les peripècies polítiques d'aquesta agrupació, l'explicació s'ha d'acabar emmarcant dins el context polític santjoaner, i en aquest sentit serà útil fer una repassada a tots els escrits sobre el tema que s'han anat publicant, sobretot però no exclusivament, en aquesta revista.

Els programes

A l'hora de parlar dels programes electorals presentants per Arrel, serà prou significatiu per a tothom —sobretot per als que només coneixen el primer escrit fet públic per Arrel, el "catxondo" per entendre'ns, el que coneix tothom, el que els membres d'Arrel estan orgullosos de mostrar als forans, l'únic fet amb ordinador i lletra d'impremta— i sobretot més clarificador començar pel darrer, pel **programa polític** que es va presentar el dia mateix del tancament de la campanya electoral. Aquest escrit és exclusivament polític, en el pol oposat del primer que Arrel va distribuir generosament arreu de Mallorca. El segon punt d'aquest programa polític és ni més ni pus aquest: "*Reducció d'imposts municipals fins a un mínim estrictament imprescindible per sostenir sa marxa des servicis municipals*". En canvi, el tercer comença: "*Expedició gratuïta de certificats i fotocòpies (...)*"; i el cinquè fa així: "*Contractació del personal necessari pel manteniment d'instalacions públiques*"; i el desè és: "*Aportacions econòmiques a ses entitats esportives (...)*". En cap altre lloc no s'especifica d'on sortiran els diners de l'Ajuntament per fer front a aquestes despeses (i si tenim present el primer punt, tot plegat encara és més absurd); d'on sortiran?, de l'Estat?, del Govern?, del Consell?, de la iniciativa privada?, dels membres d'Arrel? Així mateix, hi ha altres punts que comporten despeses per part de l'Ajuntament, com el primer: "*Consultar a referèndum a sa gent qualsevol classe d'iniciativa per part de sa casa de la vila que comporti molèstia o despesa extraordinària per sa població (...)*"; i el quart punt: "*S' Ajuntament s'encuidarà de desxondir es subjectes que pretenguin fer malfraig a casa d'altri amb sa contractació des servici de seguretat pública o privada que pertoqui*" (punt que, tot s'ha de dir, no encaixa gaire bé dins la legislació vigent, ni tampoc no encaixa gens bé ni una mica amb el tarannà antipolicial de molts dels membres d'Arrel); el setè punt: "*Fer costat a ses empreses que comportin creació de llocs de feina a Sant Joan*"; i fins i tot els vuitè i novè: "*Informació i gestió per sol·licitar ajudes i subvencions (...)*", "*sa casa de la vila*

contribuirà a organitzar aquelles persones que disposin de temps i de medis per dur endavant activitats d'oci i culturals". Cal dir que l'únic punt que falta del tercer programa presentat per Arrel, el sisè, fa així: "Es batle dedicarà es temps que faci falta a escoltar iniciatives i suggeriments tant de persones com d'entitats del poble". També s'ho paga aclarir que el colofó d'aquest programa diu: "Possiblement la candidatura més sèria de Mallorca". (Tots els accents els he posat jo, ja que a l'original, escrit en majúscules, no n'hi ha ni un.)

Per altra banda, és evident que en aquest cas els dissenyadors de la campanya electoral d'Arrel i alhora els ideòlegs de l'invent, han deixat de costat el surrealisme fantàstic del primer fulletó que repartiren per deixar pas a la demagògia realista en el més pur estil gilgilesc, realista pel que té de propostes perfectament factibles i assumibles per molts de grups polítics —molts— amb una mica de seny i previsió per dur-les a terme, demagògic perquè en cap moment no expliquen com es pensen dur a terme aquestes iniciatives. Recordem algunes frases enginyoses del primer programa: "Hem d'aixecar es cul de damunt sa cadira i girar damunt davall tots es esquemes i sistemes" (paraules que si no fos per tot plegat, es podrien qualificar com a radicals, en el sentit polític del terme; però d'aquesta qüestió ja en parlarem més endavant); "Sa nostra intenció, amb el vostre suport i vot, és de fer grans coses p'es poble Santjoaner (...)". Després hi segueix un enfilall de fantàstiques propostes que feren riure de valent a uns, n'escandalitzaren uns altres i feren esbossar un somriure jovial a la majoria: la construcció d'una fàbrica de preservatius al poble, d'una platja a les Veles, el reforç de l'equip de futbol amb estrelles internacionals, la construcció d'un circuit de Fórmula 1 i tot un rosari de propostes més, entre elles una de molt divertida: "abaix de sa vila, posarem es metro (o sis pams)". Faig notar als ecologistes rabiosos (aquells que no accepten bromes) que també hi ha la proposta de construcció d'un "camp de golf a Carrutxa". El primer programa es clou amb un senzill i lacònic "VOTA-MOS", tot just després d'escriure per primera vegada en tot el programa les sigles de la candidatura, "ARREL".

I llavors tenim el segon programa, que es va repartir un parell de dies abans del tancament de la campanya electoral, i que ja pressagiava l'alt contingut "polític" del tercer i últim programa. En aquest escrit es descriu un futur no gens encoratjador per al poble de Sant Joan, gairebé convertit en un poble fantasma que reviu els caps de setmana; i davant d'aquest panorama dessolador, Arrel es

presenta com la força salvadora que ens deslliurà de l'hecatombe, el **messies redemptor** que ens ha de trobar solució miraculosa a tots els nostres problemes; és a dir: només un miracle ens pot salvar, i només Arrel pot realitzar aquest miracle, o dit d'una altra manera: no tenim salvació. En aquest programa encara no hi ha propostes concretes, com després hi haurà en el tercer programa. El que sí hi ha són les primeres **acusacions** concretes contra els altres partits polítics —que senzillament no existien en el primer i "catxondo" escrit de presentació de la candidatura—; és amb aquestes paraules: "Si els que comanden continuen amb l'absurda política de la construcció per engreixar-se de benestar a base de comissions damunt les obres (moltes mal aixecades i pitjor acabades) o els partits de l'oposició segueixen callant a través de contraprestacions o 'tornades de favors' i la gent consentint tot això, acabarem tots per enfonsar el nostre poble" (el subretxat és seu). I arribats en aquest punt cal demanar-nos, primer de tot, perquè el senyor batle i l'ex-regidor d'obres no han parlat en cap moment de querella contra Arrel per aquestes acusacions greus; i encara em sorprèn més pel fet que fa escassament mig any, el batle va posar una querella a MEL I SUCRE per un assumpte ni de lluny tan greu com aquest. Aquest programa acaba de la següent manera: "Som joves, i volem posar fi a tot això, llevat es rovell que hem aplagat, sabem que correm es risc d'esser criticats amb reó i sense per la gent que l'enveja no els deixa caminar o que l'estuferia les fa separar de l'altra gent, però també perque som joves les idees son noves i clares i lliutarem per estar entre vosaltres, perque podran intentar llevamos-lo a tot, a tot menys l'esperit de compartir i l'orgull d'esser ARREL DE SANT JOAN. La candidatura mes jove de Mallorca. VOTA-MOS." (El subretxat és seu, i les faltes d'ortografia també.)

Dues setmanes després d'haver sortit aquests tres escrits a la llum pública i d'haver-se celebrat les eleccions, es constituïa el nou Ajuntament de Sant Joan i el regidor d'Arrel donava el seu vot al candidat del PP-UM per l'elecció de batle. Però d'això ja en parlarem més tard.

La tècnica de la confusió

Abans cal parlar de l'estratègia que els caps pensants d'Arrel han desplegat durant la seva campanya, no només en els tres escrits oficials de la candidatura, sinó també en qualsevol actuació pública. Aquesta tècnica s'ha caracteritzat pel **confusionisme** a què han jugat els membres d'Arrel, confusionisme que ha incidit directament no tan sols en els seus votants, sinó fins i tot en els

mateixos integrants de la llista que es presentà a les eleccions i també, és clar, en tots els santjoaners: a la demagògia, a les acusacions gratuïtes, a tantes de coses, hi hem d'afegir els diferents boca-a-boca per a interlocutors distints, i la mateixa gradació temàtica en el contingut ideològic i polític dels tres successius escrits que s'han presentat; és a dir: de més "catxondo" a més "polític", amb un entremig "a dues bandes", els quals han aportat encara més confusió sobre què és i què pretenen fer a l'Ajuntament de Sant Joan

En aquest apartat també cal parlar de la insistència quasi malaltissa —coacció en diríem— sobre alguns membres de la candidatura d'Arrel perquè en formassin part; a més, és clar, de la fantasmal recollida de firmes que es va fer per avalar la candidatura. S'ho paga aclarir, per evitar malentesos, que el fet que la llista es confeccionàs en un ambient determinat (així com la llista dels vells es va covar en un altre ambient ben delimitat), no és tan significatiu com el fet que els instigadors reals de la candidatura no participen directament d'aquest ambient i, per no ser-hi, ni tan sols figuren a la llista (qualcun sí que hi figura, però).

En aquest apartat podem parlar de la que ha estat possiblement l'única autodefinició ideològica que ha sortit des de les files d'Arrel, en el sentit que es tracta d'una candidatura radical. Si ens miram l'etimologia de la paraula "radical" veim clarament que efectivament ho és, de "radical", ja que aquesta parauleta vol dir, abans de res, "relatiu o pertanyent a l'arrel, que procedeix directament de l'arrel"; des d'aquest punt de vista, idè, Arrel és una candidatura plenament "radical", en el més pur sentit biològic del terme. I aquí cal remarcar que aquest és segurament el sentit més profund d'aquesta paraula per a la gent d'Arrel, ja que el mateix nom de la candidatura, el seu anagrama i fins i tot l'eslògan ("*perquè s'arbre no es mori*") són clarament biològics.

Ara bé, és de suposar que si parlaven de política es devien referir a la doctrina política anomenada "Radicalisme" (com hi ha el Liberalisme, el Socialisme, etc.), és a dir: "Corrent de pensament polític que propugna, d'una manera democràtica, reformes profundes o canvis substancials de les estructures polítiques i socials de l'estat". I un exemple internacional d'aquest corrent polític és el Partit Radical Italià; per altra banda, un altre exemple —aquest cop un *mal* exemple— és el Partit Radical Balear (que, tot s'ha de dir, és un partit de forasters que han dit públicament que el major enemic de la província balear i d'Espanya és el rector de la Universitat balear Nadal Batle, i tot

perquè és un mallorquí valent que sovint ha parlat clar i català). Però no anem més lluny, no cal; el "radicalisme" d'Arrel no és comparable a cap d'aquests dos casos oposats. És una altra cosa, que no és tan sols una ideologia política, sinó simples paraules sense cap sentit que les sostengui, una mostra del confusionisme a què **ha jugat** i que **ha patit** aquesta candidatura: Ni en el programa, ni en els actes electorals, ni cap vegada públicament, cap membre d'Arrel ha enfilat un discurs que es pugui qualificar com a radical, ni tan sols com a discurs polític. Aleshores, ¿què en podem pensar de tot aquest desgavell? Sens dubte un favor molt xerec per a Sant Joan, per a Mallorca. Arrel s'ha encarregat d'espargir —de manera conscient o no— la sensació que la política mallorquina "no serveix per res", que les nostres institucions tampoc serveixen, i si duim aquesta argumentació a les darreres conseqüències, acabarem per concloure que no ens podem governar tot solets, i que necessitam "ajuda civilitzada" per sobreviure. I no ho dubteu, sempre n'hi ha que són a punt d'aprofitar aquestes febleses. En definitiva, Arrel ha practicat el confusionisme amb el resultat de desacreditar gratuïtament la política municipal santjoanera —i mallorquina.

El vot d'Arrel al Parlament

No podem tenir una visió prou clara del que és Arrel si no tenim present la dispersió del seu vot (109 vots) en les eleccions autonòmiques. El seu vot s'ha repartit molt, i possiblement n'hagin anat a gairebé totes les candidatures que han tret vots a la vila. Sempre hem de tenir present que Arrel no ha recomanat, en tot cas públicament, el vot a cap candidatura autonòmica en concret. Emperò hi ha dos casos importants que cal remarcar: Els lligams més notoris són amb la Unió Independent de Mallorca i amb Convergència Balear, i ho són sobretot per les persones pròximes a aquestes dues formacions polítiques que són dins Arrel. El primer cas és UIM, la Unió Independent de Mallorca, liderada per en Tolo Güell i en Miquel Pasqual, un partit —mentre no es demostrï el contrari— d'ultraespanyolistes autòctons que es presenten com a mallorquinistes (s'enfaden quan veuen la bandera del Rei En Jaume a Lluc, però no quan la que oneja és la dels Borbons; cal recordar que el terrorista criminal Jaime Martorell Mir recomanava el vot per a aquesta candidatura al Parlament).

Les semblances entre UIM i Arrel són sobretot a nivell formal i les més notòries són aquestes: l'anagrama d'UIM conté un arbre amb les fulles d'un verd intens i les arrels marronques,

L'anagrama d'Arrel tots el coneixeu: dins un cercle, les lletres ARREL que s'estenen simulant el brançam d'un arbre i, a baix, unes entorcillades arrels que omplen la meitat inferior del cercle; per acabar-ho d'arrodonir, l'eslògan d'Arrel és, com hem dit abans, "*perquè s'arbre no es mori*"; una altra concordança és l'ús d'un registre lingüístic col·loquial en els seus escrits públics, de totes maneres de vegades els surt un cert sentit del pudor i recorren al registre estàndard —farcit de faltes, tot s'ha de dir, en canvi el primer escrit que presentaren públicament, escrit en el registre col·loquial, no presentava gairebé cap falta—; i aquí cal aclarir que mentre UIM també ha fet ús del castellà en la seva campanya electoral —sempre en el registre estàndard—, Arrel no ho ha fet i sempre ha redactat els seus escrits en català. Una altra semblança entre UIM i Arrel és la indefinició ideològica i la manca de coherència en les seves actuacions, circumstàncies que provoquen, parlant clar, que un dia diguin "blanc" i l'endemà "negre", en un joc de paraules sense sentit que no fan més que crear confusió entre els ciutadans. Així mateix, és públicament coneguda la relació d'un sector d'Arrel amb UIM, encara que no sembla gaire influent ja que UIM, a Sant Joan, ha tret uns escassos 15 vots al Parlament. En aquest sentit, és sens dubte més important el sector pròxim a Convergència Balear, via Lluís Pinya, candidatura que ha tret 45 vots, a Sant Joan, al Parlament i que en anteriors eleccions aquest sector estava alineat amb el CDS que, en aquestes eleccions, com tots sabeu, ha quedat en un no res i ha perdut més de cent vots. Els altres vots autonòmics no es poden agrupar en corrents concrets, i és de suposar que s'han espargit en tot el ventall polític parlamentari, fet que suposa una mostra més de la indefinició i el confusionisme ideològic d'aquesta candidatura.

Per acabar, i a simple títol d'anècdota, són curioses les recomanacions que un declarat votant de Falange Española (que, ves per on, per la tevé balear varen fer propaganda en català) feia a la gent que es trobava pel carrer en el sentit de votar Arrel a l'Ajuntament, sens dubte per allò del "emprenya que fa fort" més que per cap classe de relació directa i personal entre aquest personatge i la gent d'Arrel.

El vot d'Arrel a l'elecció de batle

Dia 15 de juny va comparèixer per a uns la sorpresa, per a uns altres la conclusió lògica de l'escalada folla de despropòsits en què s'havia embarcat Arrel: el seu únic representant a l'Ajuntament donava suport (el vot) a la

candidatura de Joan Barceló Mesquida —del PP-UM i anterior batle per UM— com a batle de Sant Joan. El representant d'Unió Santjoanera es va abstenir i els dos regidors del PSM-Nacionalistes de Mallorca votaren el seu cap de llista.

Aquest suport explícit d'Arrel a la candidatura del PP-UM serà sens dubte mal d'entendre per als forans, però per als santjoaners l'explicació és tan clara com l'aigua de cisterna: s'ha d'emmarcar en les peripècies preelectorals i postelectorals que ha duit a continus enfrontaments —no fets públics, però mal amagats— i travetes entre els membres d'UM i els del PP que s'integraren —a causa de les pressions des de Ciutat— en una llista conjunta que ara —fins quan?— governa l'Ajuntament. Concretant, és la contraofensiva llançada pels dos regidors d'UM, assegurant-se el suport d'Arrel, per fer front a l'ofensiva iniciada pel PP (que dels cinc regidors del PP-UM, tres són seus) que s'assegurà, mitjançant la subvenció de la seva campanya electoral, el futur suport del regidor d'US per a una possible candidatura a la batlia en mans plenament del PP; per tant, US no és l'invent d'un "desclassat" del PP, sinó una estratègia calculada pels mateixos pepés per desbancar del govern municipal els homes d'UM, objectiu que com s'ha vist no s'ha arribat a assolir.

En aquest cas, idò, es pot dir que la situació encara és de taules: 4 (PP i US) a 3 (UM i Arrel), amb els representants d'US i d'Arrel que fan el paper de comparsa mal pagat; i els dos regidors del PSM-Nacionalistes de Mallorca i el poble de Sant Joan com a espectadors atents i divertits d'aquesta opereta política que ni Déu sap com acabarà. (I aquí cal fer un altre incís: molts de membres d'Arrel no varen veure amb gaires bons ulls el vot del seu representant per al cap de llista del PP-UM com a batle; però perquè es vegi fins a quin punt arriba l'absurd, n'hi haurà prou si deim que un membre actiu d'Arrel va dir a una rotllada de gent pròxima al PSM que "la culpa de tot això és vostra —referint-se al PSM— perquè vosaltres no vàreu anar a veure en Pep —cap de llista d'Arrel— i el batle hi va anar tres vegades". Així van les coses, idò què us pensàveu?)

Però, ¿què en treurà Arrel a canvi del suport donat al batle, cap de llista del PP-UM i com hem vist un dels dos homes d'UM dins la Sala? Aquest és un dels misteris que encara queda per desvetllar en aquesta tragicomèdia esperpèntica. A no ser, és clar, que ni tan sols es plantejassin què en podrien treure a canvi; en aquest cas la incompetència dels caps pensants d'Arrel seria superlativa i difícilment superable.

Una primera conclusió que podem extreure de l'actuació pública —pre i postelectoral— d'Arrel és que ha estat desmesurada i no disculpable la tirallonga de despropòsits i confusions que els membres —sobretot els ideòlegs— d'aquesta candidatura han espargit sense el més mínim sentit del rigor i seriositat que hauria de presidir qualsevol actuació pública d'una agrupació política que aspira a regir els destins dels santjoaners. I no s'hi val, en aquest cas, dir allò de "tots fan el mateix": no és cert, la majoria de partits polítics no fan del confusionisme la seva bandera —per això no és tan fàcil, com ho és amb Arrel, agafar-los amb els pixats al ventre—, encara que s'ha de reconèixer que el nombre d'aquests és encara excessivament alt per a una democràcia mínimament sana.

També en podem extreure una altra, de conclusió, encara que aquesta tenguí un sentit més localista: moltes vegades, sobretot als pobles, els interessos, els enfrontaments personals, els ressentiments covats durant anys, la presència constant i a voltes asfixiant del mateix paisatge i de les mateixes persones, la manca de perspectiva i visió crítica de les coses que passen, tot això i molt més, adobat amb una desinformació aclaparadora i una manca absoluta de previsió del futur, duu cap a

l'esmicolament —que pot arribar a ser irreparable— del teixit social del poble, i fa que no es pugui fer servir el diàleg per discutir ni aquesta ni cap altra qüestió. En som conscient i, en conseqüència, m'atenc a tot el que em pugui venir al damunt per haver escrit aquestes retxes.

Per acabar del tot —i això que vaig a dir no s'hauria d'haver de repetir perquè s'ha dit moltes vegades, però curiosament **encara cal**—, vull que les possibles crítiques i embrivades de coratge que aquest escrit pugui fer néixer en els lectors —sobretot, és clar, en els que són d'Arrel— siguin fetes públiques i canalitzades a través de qualque mitjà de comunicació assequible als santjoaners en general. Aquesta mesura seria bona per a la salut social del nostre poble en el futur; perquè és important per a qualsevol societat saber deixar de banda la merda, que gairebé tots ens podem tirar a la cara, per fer front comú i assolir uns objectius que al cap i a la fi ens afavoreixen a tots, com és la bona gestió d'un poble, com és la recuperació d'un poble; i no em referesc només a Sant Joan, sinó també a tot el poble mallorquí.

Mateu Sastre i Joan

XXIII UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU a Prada de Conflent

Del 15 al 24 d'agost

Cursos, seminaris, tallers,
espectacles, conferències,
debats, exposicions, homenatges,
commemoracions, etc...

Preu: 38.000 ptes.
(Inclou: Manutenció, transport, excursions,
assistència mèdica, etc.)

HI HA BEQUES

Per a més informació: Obra Cultural Balear
c/ Impremta, 1 pral.-1 - PALMA
Telèfon: 72 32 99

UN PUPUT DE CRESTA MOLLA

APLEC: TEXTOS DE COMBAT (1988 - 1991)

PRÒLEGES DE:
LLUÍS V. ARACIL
ANTONI ARTIGUES
FRANCESC FERRER
BERNAT JOAN

520 persones citades
Més de 200 pàgines de text
28 pàgines d'imatges
45 fotografies en blanc i negre
Coberta de color plastificada

LA TÀXIA DEL TERRORISME
ESPANTOL DINS MALLORCA
AL DESCOBERT: INDOCTORS,
AUTORS MATERIALS PLATA,
FORMES DE SUPORT PERÚ,
DISTIC, PROVOCADORS, ETC.
ETC.

**L'ANTICATALANISME A MALLORCA: NOMS,
LLINATGES I FOTOGRAFIES
MALLORCA 1991**

DE CONFONDRE, NO FAN PAGAR RES

A la cerimònia de confusió i negació de la unitat de la llengua catalana ja s'hi apunta quasi tothom. Fins ara, els blaveros a València, reivindicant el valencià com a llengua diferent del català i els gonellistes a Mallorca, fent el mateix amb el mallorquí, tenien l'exclusiva d'aquest fenomen. Darrerament, han sortit al carrer llibres de text per a nins d'EGB, aprovats pel Ministeri d'Educació i Ciència de l'Estat espanyol, que també fomenten la confusió. Però no és d'aquest fet que vull parlar-vos, sinó d'un altre molt més curiós i, per mi, també molt simptomàtic.

Un horabaixa vaig anar a comprar a la cooperativa de Sant Joan. Mentre esperava, m'entretenia llegint les indicacions dels diferents productes. Em va cridar l'atenció un pot gros d'insecticida matamosques, fabricat a Espinardo (Múrcia) i amb la marca comercial *Come come*. Aquest insecticida duia imprès a darrere la llista d'aplicacions, escrita en cinc llengües distintes, segons els fabricants: castellà, català, valencià, basc i gallec.

Picat per la curiositat vaig llegir les aplicacions, escrites en *català*, amb el text següent: "COME COME insecticida destrueix ràpidament tota classe d'insectes, especialment mosques, borinots, escarabats, mosquits, arnes i altres insectes". Després vaig llegir les aplicacions en valencià i el text deia: "COME COME insecticida destrueix ràpidament tota classe d'insectes, particularment mosques, moscardons, escarabats, mosquits, arnes i qualsevol insecte". No tenc el gust, o de vegades disgust, de conèixer molts de valencians per saber què pensar de tot això. El que sí que puc dir és que si jo fos valencià i veiés aquest pot, creuria que el fabricant del producte considera que tots els valencians som subnormals. Perquè escriure les mateixes paraules, excepte "especialment" per "particularment" i "borinots" per "moscardons", i pretendre que els dos texts pertanyen a llengües

diferents és no tenir-ne ni idea. Perquè qualsevol al.lot petit que vegi el pot s'adonarà que el text escrit en basc i el text escrit en castellà no tenen cap punt de comparació. En canvi, si aquest mateix al.lot petit del poble llegeix el text escrit en català i el text escrit *suposadament* en valencià, els entendre tots dos i possiblement no li càpiga dins el cap la idea que qualcú ens vol fer creure que allò són dues llengües distintes.

Supòs que l'única explicació al fet és que la Comunitat Murciana és veinada del País Valencià i, per tant, si el fabricant no vol que el seu producte tengui problemes amb qualche exaltat botiguer o consumidor blaver, no li queda més remei que abaixar-se els calçons. Ja diuen que hi ha gent que menjaria mata-rates si l'hi presentaven ben embolicat i dins una caps de cartó molt atractiva, i amb un nom diferent, evidentment. Tanmateix, el mestre Pagès sempre ens recordava que encara que la moneia es vestís de seda, moneia quedava.

Segurament, no trobaríem cap fabricant en tot l'Estat espanyol que s'atrevis a posar a les seves etiquetes instruccions en *llengües tan conegudes com l'andalús, l'extremeny, l'argentí o el mexicà*. No ho farà ningú mai, perquè totes les forces vives del castellà se'l menjarien cruu. En canvi, amb les llengües *regionals* (com diuen ells) sempre es poden fer combinacions per contentar tothom. I no hi ha cap *Real Academia de la Lengua* ni *Ministerio de Cultura* que protesti gens ni mica. Ja diuen que a riu remogut només hi guanyen els pescadors.

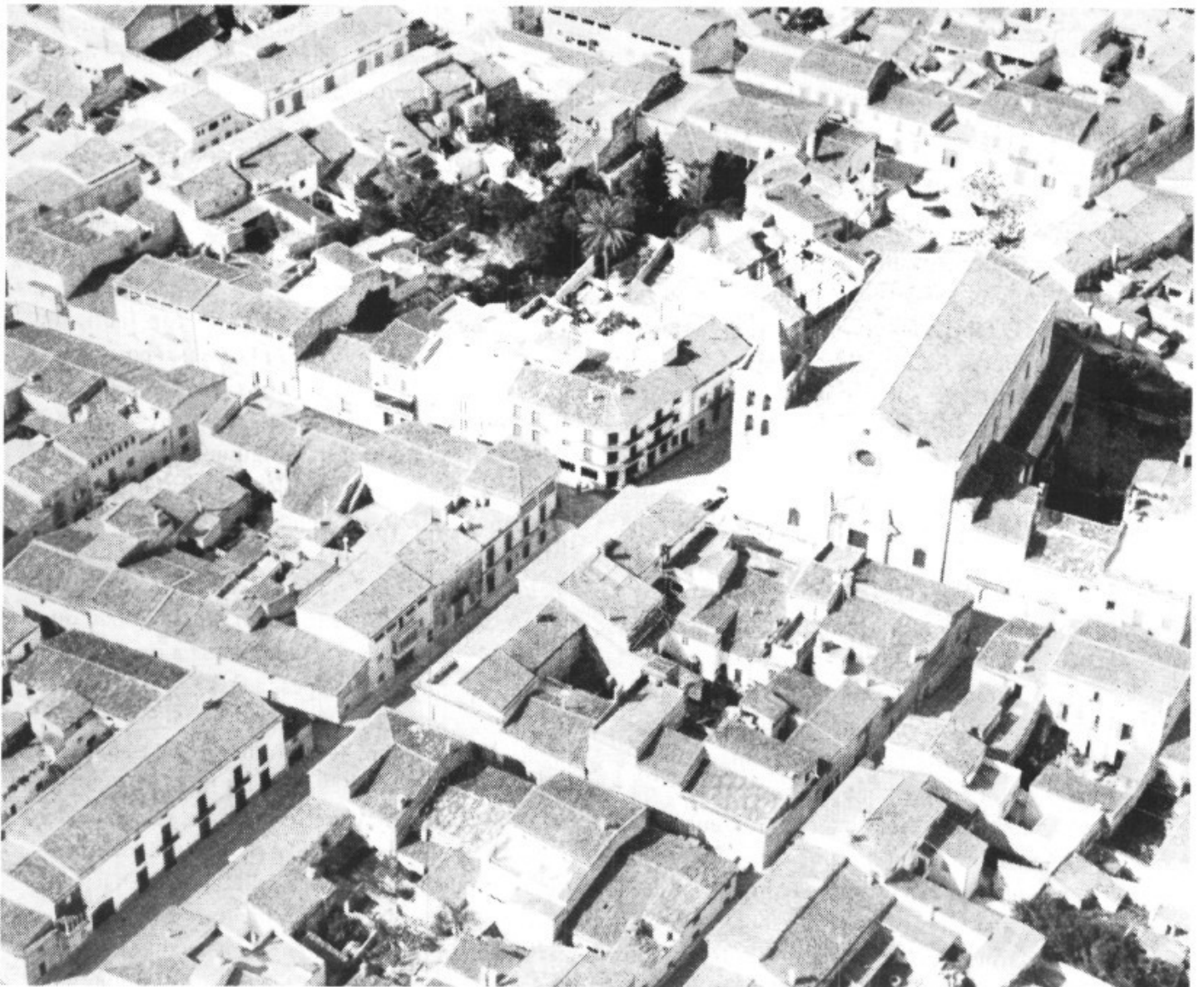
P.D.: Seguint amb la cerimònia de la confusió lingüística, TVE a les Balears també hi volgué dir la seva. Va transmetre la final de la Copa del Rei, entre el Mallorca i l'Atlètic de Madrid amb una llengua nova: "sa nostra llengua". En Ricard Pla i en Gaspar Caballero, locutors del partit ens parlaven *en la nostra llengua*. Davant el dilema de nomenar la llengua de la transmissió amb el

seu nom, és a dir "català" i així fer enfadar els gonellistes o amb el de "mallorquí" i fer enfadar els catalanistes, els menorquins, eivissencs, formenterencs, cabrerencs i dragonerencs, arribaren a una sàvia decisió: tirar pel camí d'enmig i batiar la llengua amb un nom molt original, "sa nostra llengua". Segurament, descartaren abans el fantàstic nom de "llengua balear", per por de no fer rialles amb un invent que hauria estat poc seriós i gens científic. A més, degueren pensar que transmetre un partit en una llengua que té el nom acabat d'inventar no causaria molt bon

efecte. La solució: no anomenar-la pel seu verdader nom o ni tan sols anomenar-la. Tan senzill com seria dir-li simplement "català". Però no, ells amb *sa nostra llengua* i altres berbes.

La veritat, parlant seriosament, vivim al país de les rialles, els embulls, les indefinicions i les pors. Alguns voldrien que fos per molts d'anys. D'altres, intentam oposar-nos-hi.

Andreu Bauçà

TREBALLAR LA TERRA

La terra es va formant a partir de l'acció dels fenòmens atmosfèrics i dels elements vius més primaris sobre les roques i, més tard, també a partir de la descomposició de la matèria orgànica animal i vegetal, en un procés continuat. La capa més superficial de la terra és un lloc on la vida bull; on, gràcies a l'acció de certes bacteries i fongs es produeixen transformacions físico-químiques, les quals permeten que les plantes puguin assimilar els elements minerals i molts d'altres, com antibiòtics, vitamines, enzimes i altres. Aquesta capa té un gruix d'uns 20 cm. El cultiu de la terra tendeix a descompondre la seva estructura. Si cavem en profunditat, la capa fèrtil pot quedar enterrada i els microorganismes que necessiten oxigen moren. Al mateix temps es duu a la superfície una capa de terra en la qual viuen microorganismes adaptats a la falta d'oxigen i que per tant també desapareixen. Per això, l'agricultor ecològic evita al màxim voltejar la terra per no alterar la seva composició natural. Això és molt important en el moment de comprar les eines. Es desaconsellen les arades, giradiscos i fresses. Les dues primeres perquè voltegen la terra, l'última perquè la fa bocins molt petits. Les cultivadores i les grades, en canvi, permeten treballar la terra per reblanir-la, sense invertir la seva estructura.

És cert que la giradora permet aconseguir uns resultats espectaculars els primers anys que s'utilitza en un terreny, gràcies a la reserva d'elements que conté la terra. Però després la producció disminueix, a mesura que la terra es va esgotant. També té un altre inconvenient, sobretot quan la terra és argilosa i té tendència a compactar-se o quan està excessivament humida; llavors es formen en el subsòl una sòla impermeable que arriba a impedir fins i tot el pas de les arrels; les terres s'embassen amb facilitat i les aigües de pluja no arriben al subsòl, sinó que s'escorren per la superfície, arrossegant les capes superiors de la terra. Per tot això, la giradora és una eina que s'està abandonant fins i tot en l'agricultura convencional. Segons estudis de la FAO la producció agrícola està baixant en els països més mecanitzats.

Com a arrossegament podem utilitzar animals o tractors de la menor potència possible per evitar que el pes i la força excessius de la maquinària compactin les capes intermèdies del sòl, tenint sempre en compte el tipus i l'estat de la terra i els resultats que vulguem aconseguir. Els animals ens donaran també fems, adobs que no haurem de comprar, si bé necessiten evidentment unes atencions extremes.

Dins l'agricultura ecològica i ha corrents que sostenen que la terra no s'ha de treballar. De fet, aquí, a Mallorca, abans les eres no es llauraven, sinó que es cobrien d'un bon gruix de palla (suposam que desordenada per deixar passar l'aigua). Així doncs, ens hem de demanar què volem aconseguir quan la treballam.

Podem voler controlar la vegetació espontània. Segons en Jean Marie Roger, un dels pares de l'agricultura ecològica actual, per aconseguir-ho s'ha de començar amb un treball

lleuger quan comencin a brotar i a continuació fer unes passades més, espaiades i cada pic un poc més fondes, per acabar amb un llaurat just abans de sembrar, sense arribar mai a més de 20 cm de profunditat.

Quan la terra està massa compacta, ja sigui perquè s'ha emprat maquinària excessivament pesada o a causa de les tècniques utilitzades, convé airejar-la i afavorir així la vida microbiana i la descomposició de la matèria orgànica. Per aconseguir-ho s'han d'emprar eines que perforin la terra, en Bill Mollison recomana aprofundir primer uns 10 cm i de 15 a 22 cm en les passades següents.

Remoure la terra activa la vida que hi ha en ella i suposa també una pèrdua del contingut d'humus. Per tant, tans sols s'ha de llaurar la mesura justa i en el moment indicat. Treballar la terra de forma adient ajuda a fer-la més resistent als canvis climàtics. Una terra equilibrada, airejada i rica en humus resisteix bé la calor i el fred, fins i tot les gelades; no és capaç de retenir la humitat a la superfície, esmorteix els cops de l'aigua, no se l'emporta el vent. Està ben drenada i en ella no es formen bassiots. L'aigua que la travessa queda recollida en el subsòl i brolla en fonts. La terra que conté humus és fàcil de treballar i requereix menys força mecànica.

És important tenir en compte la inclinació d'un terreny quan se'l treballa. Els solcs paral·lels al pendent permeten que l'aigua de la pluja arrossegui amb ell una capa important de terra. Per tant, llaurarem en horitzontal o, segons les curves de la terra, tal vegada en diagonal.

En parlar del treball de la terra no pot mancar una menció a un treballador incansable: el cuc de terra (*lumbricus terrestris*) que, en fer passar la terra a través del seu cos, no para de fabricar humus, de fer galeries, de barrejar la matèria orgànica i la terra, de produir nitrogen i altres elements en formes que les plantes poden assimilar. En una bona terra n'hi ha tants que es pot escoltar la seva feina, la seva feina incomparable i gratuïta.

Esperem que el que heu llegit us serveixi de qualque cosa. Però no oblideu que l'agricultor ecològic escolta, llegeix, comenta, contrasta, sense oblidar mai els seus propis coneixements i experiències, i adapta el que ell sap que pot anar bé a les seves circumstàncies personals i a les necessitats del moment. La terra és en les vostres mans.

Trencapinyons

Bibliografia

Jean Marie Roger: *El suelo vivo. Manual práctico de agricultura natural*. Ed. Integral.

Joaquín Araújo: *Cultivar la tierra*. Penthalon ediciones.

Bill Mollison: *Permaculture two*. Tagari books.

André Birre: *L'humus, richesse et santé de la terre*. La maison rustique.

Calendario y almanaque religioso, instructivo, cronológico, histórico, profético, astronómico y popular para las Islas Baleares, correspondiente al año 1991. Hora Nova.

ELS DRETS DELS POBLES I LA RAÓ D'ESTAT

Ho va dir el canceller alemany, Helmut Kohl, a la reunió de primers dignataris de la CE a Luxemburg: "avui és inacceptable a Europa que es dispari sobre la població o que de cop i volta els drets d'autodeterminació no puguin jugar un paper"; i ho va dir mentre els tancs serbis estaven disparant damunt les posicions de la milícia eslovena. El president espanyol, Felipe González, havia adoptat una actitud oposada i donava suport a l'entrada dels tancs serbis dins Eslovènia, adduint que l'estabilitat europea depèn de la integritat de les fronteres actuals.

No ens ha d'estranyar aquesta oposició de criteris dels capítols dels estats europeus, davant d'un conflicte europeu: mentre Kohl és el canceller d'una Alemanya unida emparant-se en el dret a l'autodeterminació, González és el president d'una Espanya encara unida però amb partits nacionalistes que reclamen el dret a l'autodeterminació per als seus pobles (entre ells, el PSM-Nacionalistes de Mallorca, que prometeren el seu càrrec de diputats al Parlament balear "sense renunciar al dret a l'autodeterminació").

Els estats de la Comunitat Europea (al cap i a la fi una comunitat econòmica per damunt de tot), amb motiu de la passada guerra del Golf Pèrsic, s'ompliren la boca reclamant, exigint i fent complir el dret dels kuwaitians a no ser engolits pel seu vef del nord, Iraq, el dret a l'autodeterminació del poble kuwaitià, doncs. Ara, quan el conflicte ha esclatat dins Europa, quan els conflictes nacionals s'han estès com una bassa d'oli (en gran part gràcies a la pèrdua de la "por als tancs", que aquests pobles han patit fins ara mateix), quan els pobles oprimits d'Europa han decidit aixecar la veu i reclamar els seus drets nacionals, emparant-se en el dret a l'autodeterminació (consagrat per les Nacions Unides), un dret que per a la civilitzada Europa preval per sobre del dret de conquesta, salvatge, de les armes; ara, certs estats europeus (entre ells, és clar, Espanya) ja no ho veuen tan clar, perquè tenen

el problema dins les seves mateixes fronteres: d'això se'n diu hipocresia.

El nou ordre internacional que tant es va predicar en acabar la guerra del Golf Pèrsic era un cant a la llibertat del ser humà, com a individu i com a col·lectivitat; però també va ser un reconeixement de les fronteres actuals, i sense excepcions. I quan aquestes dues concepcions entren en conflicte flagrant (com ha passat a Eslovènia, o com va passar a Lituània), aleshores és clar que una d'elles ha de prevaldre sobre l'altre: els drets dels pobles enfront de la raó d'estat.

Europa no es pot omplir la boca de paraules belles i elevades (com "llibertat" i "autodeterminació") si després permet que els tancs entrin en funcionament (com ha fet el líder serbi, el comunista Slobodan Milosevic) i a més es justifica moralment aquesta acció (com ha fet el president espanyol, el socialista Felipe González). Perquè de llibertat no n'hi ha de dues castes, no existeix la llibertat d'"uns" —amb els tancs— i la llibertat dels "altres" —sense els tancs—, sinó només una sola llibertat per a tots els individus i per a tots els pobles.

Mateu Sastre i Joan

NOTA: Eslovènia i Croàcia són les repúbliques més occidentalitzades de la República Iugoslava, al mateix temps que les més riques, durant segles pertanyeren a l'imperi austríac. Sèrbia, per la seva banda, és la república més poblada, va romandre quatre-cents anys dins l'imperi otomà, el seu alfabet és ciríl·lic (mentre que l'eslovè empra l'alfabet llatí) i forneix de soldats i quadres de comandament l'exèrcit iugoslau, que sobretot és l'exèrcit serbi.

LA MORT D'EN FRANCESC ALOMAR I FLORIT

FAMÓS CORREDOR CICLISTA DE SINEU (i II)

Partigué amb tota calma
es *buque* de Formentor
i va duu es corredor
a damunt es moll de Palma.

A sa roqueta arribà
dia tretze que plovia
però ningú se movia
per fer cas a n'Alomar.

Va arribar amb la mar plana
ben rebut aquell moment
de Sineu s'Ajuntament
i també "la Palmesana".

Dia pòstum va esser aquell
un dol però lo més gran
En Tomeu i En Joan
passaren es *charco* amb ell.

Una trista nit passaren
de pena sense sossec
camarades d'en Francesc
amb so *buque* també arribaren.

Què d'obsequi la ciutat
no feien cas si plovia
damunt la Riba hi havia
un poble gran enfilat.

¡Quina gentada, oh Déu!
es qui no ho veu no ho pot creure
es *lleno* volia veure
es tant plorat de Sineu.

Es *lleno* estava pitjat
veien gent per onsevulla
si hagués una agulla
en terra no hagués tocat.

¡Què obsequi! ¡Oh Senyor!
un responso entonaven
corredors el davallaren
des "Playa de Formentor".

Partiren es trist moment
amb so fèretre a peu
es clero de Santa Creu
i també s'ajuntament.

Des des moll, a s'*avenida*
d'en Maura, públic moltíssim
passeig des Generalíssim
es qui no ho veu bé, sembla mentida.

General Mola i Navarra
Via Roma igualment
carrer Olmos molta gent
avenidas aumentada.

Tant es vells com jovenet
aquell dia ets ulls se banya
també sa Plaça d'Espanya
frente an es cafè Triquet.

¡Que cerimoni Senyor meu!
era allò cosa molt grossa
col·locat dalt sa carrossa
per dur-lo cap a Sineu.

An el C. C. Insular
a baix d'un sol com a foc
a devers les deu i un poc
despedida Alomar.

Adiós gran corredor
eres tu rei des pedal
la ciutat en general
ha banyat es mocador.

Va esser sa darrera etapa
tota la ciutat ho sent
va tenir gran sentiment
sa teva polleta guapa.

Cinc anys redons has triomfat
per Mallorca i per fora
emperò ha arribada s'hora
Francisco, que has acabat.

Adiós bravo de rel
eres tu lo més famós
desitjam encontrar-mós
un dia amb tu en el cel.

Palma penosa deixà,
ploraven grans i menuts
i llavor amb deu minuts
an es Pont d'Inca entrà.

Tot es poble uns grans plors
ningú tenia consol
i el senyor Ferriol
li presentà un ram de flors.

-*Adiós* Francisco Alomar
eres rei des *campeons*
Es Pont d'Inca oracions
an el cel t'enviarà.

Marratxí, Sa Cabaneta
Pòrtol així com vé
obsequi li varem fer
an el rei de sa bicicleta.

A Santa Maria una estona
contemplaria es sineuer
i en Gelabert li va fer
ofrena d'una corona.

Adiós Francisco *adiós*
mos deixes sense alegria
sa gent de Santa Maria
pensarà amb lo més hermòs.

Quan a Consell va arribar
es fèretre i corones
hi hagué moltes persones
que ets ulls se varen torcar.

-*Adiós* Francisco Alomar
eres tu gran sineuer
tot es poble conseller
sempre per tu resarà.

Entrant a Binissalem
llenasso damunt ses aceres
llàgrimes ses binissalemeres
i ets homos també ferm.

-*Adiós* gran Alomar
brot de soques mallorquines
tot es poble de Rubines
sempre davant te tendrà.

Tot Lloseta davallà
a peu a sa carretera
tothom seguia bandera
per fer cas a n'Alomar

-*Adiós* Alomar Florit
adiós gran *sineuense*
tot es poble *llosetense*
pensa amb tu de dia i nit.

A Inca devers migdia
es fúnebre va arribar
que per cert se va aturar
an es quarter d'Infanteria.

El rebé s'autoritat
quan es públic s'aborrona
li entregà una corona
obsequi de la ciutat.

-*Adiós* Francisco Alomar
adiós gran *sineuense*
tota sa ciutat *inquense*
sempre te recordarà.

General Luque, Es Pont,
sa gran Via de Colon
passaren es *campeón*
de llàgrimes era una font.

Son Ramis i Son Bordils
Jornets, creuer de Costitx
sa Ritjoleta gent per mig
per tot obsequis a mils.

¡Què de cotxos Senyor meu!
en caravana seguien
es *predios* se despedien
des corredor de Sineu.

-Adiós Francisco "Rota"
adiós gran sineuer
d'ençà que ets mort ningú té
d'alegria una gota.

¡A Sineu quina arribada!
a sa Figuera des Morts
gemegant pegaven crits forts
gent amb sa cara banyada.

Sa gran figura reberen
amb un acte de dol trist
en el món ja mai s'ha vist
un cas com per tot li feren.

Per totes ses carreteres
allò era un terror
també va anar a rebre-lo
una banda de Porreres.

Creu alçada autoritat
a *hombros* per dins Sineu
varen duu es cos seu
frente a sa Societat.

Allà davant es portal
un *responso* enterraren
i es fèretre entraren
amb sos peus dins es local.

Es club ciclista deixaren
i seguint amb sa famili
arribaren a domicili
damunt s'altar el posaren.

¡Sa mare quan li dugueren
es seu fill mort a davant!
que trist era aquell instant
moltes llàgrimes li caigueren.

¡Jesús quin *cuadro* més trist!
què amarga va esser aquella hora
sols ho sap es qui s'hi troba
ho pot dir es que s'hi ha vist.

¡Oh quina hora més fatal!
no sé com ho resistiren
a la parroqui acudiren
per assistir an es funeral.

Es funeral s'acabà
i va sortir sa famili
acudint a domicili
i els hi daren es pesà.

Un trist dia va esser aquell
domés sentien plorà
un gran *lleno* desfilà
molt de temps per davant ell.

Sa tristor de ses campanes
i vegent es sarcòfag seu
tot es poble de Sineu
plorava llàgrimes sanes.

Sineu hi pensarà estona
no pot oblidar-lo.
¡Oh Déu meu quina tristó
ses festes de sa Patrona!

Ningú tenia consol
baix d'un sol que sacorrava
Sineu per tot se trobava
amb colgaduras de dol.

A les quatre hora ben trista
que va ser s'enterrament
i Sineu aquell moment
perdè n'Alomar de vista.

Compañeros esportistes
el prengueren de s'altar
per dur-lo se'n a enterrar
eren allò penes tristes.

¡Quin enterro aquell dia!
tothom l'està recordant
i sa mareta plorant
des seu fill sa despedida.

Adiós sang estimada
amb tu pensaré Francesc
¡Oh fill meu me despedesc
sense dar-te una besada.

Eres tu ple de bondat
per tothom eres bo
un punyal an es meu cor
fill meu me deixes clavat.

Adiós fill estimat
quasi no puc tornar en sí
en el cel un balancí
Deu te guarda al seu costat.

Quan el duien a enterrar
a *hombros* fent poca via
tot Sineu se despedia
des seu *bravo* paísà.

Francisco gran esportista
es nostro cor ve amb so teu
tot es poble de Sineu
no es pot aixugar sa vista.

Adiós ja lo més gran
eres tu lo més conforma
a damunt sa teva tomba
ses flors no s'acabaran.

Eres tu lo més decent
eres tu figura noble
a Sineu que és es teu poble
si tendràs un monument.

Adiós gran Alomar
tot el món ja duu dol teu
es teu país de Sineu
en memori te tendrà.

Per tot el món molt de greu
que per ell hi hagués fossa
¡Oh quina cosa més grossa
sa partida de Sineu!

Pensaments, atxes, corones
pompe fúnebres per valent
¡Oh quin acompanyament
a mils, a mils de persones!

Allà an es camp sagrat
arribaren sa figura
i li daren sepultura
per tota una eternitat.

També me vull despedir
fins a la glori
te he escrita aquesta memori
jo: Es Català Mallorquí.

An es pares des malograt

Vuit anys he estat sense escriure
¿com així, aquesta escena?
ha estat degut a una pena
que no me deixava viure.

Vos queixau i jo me queix
ninguns tenim alegria
un fill únic jo tenia
i morí de lo mateix.

De Lloseta un quart enfora
de ca meva partigué
i de sa màquina caigué
total va viure mitja hora.

Tot dos es mateixos fins
tengueren que Déu ho sap
es vostro es ferí an es cap
i es meu an es sagins.

Sempre el tenc dins sa memori
així es que molt vos planc
era tan pròpia sa sang
no vaig poder fer histori

Però si amb jo acudiu
tendreu conformació
no tenia altre brancó
i voltros més en teniu.

Va esser molt trista aquella obra
¡que fatal va ser aquell cop!
que per cert me faltà poc
es partí allà on se troba.

Me creia dur-me'n s'estreta
però Déu no ho comportà
tal com ho dic se passà
per testimoni Lloseta.

que siga es darrer pic
que tengueu tanta tristor
an es difunt corredor
aquesta obra li dedic.

De jo rebreu es pesà
des gran terrible dolor
disponen d'un servidor
que ho som Guiem Català.

MIPER MANACOR

OFERTAS DEL 5 AL 18 DE JULIO DE 1991

ALIMENTACION

Dog Chow Purina 7 kgs.	1.542
Banderillas Osiris 370 grs.	182
Pepinos Appel 740 grs.	281
Galletas Tostadas, Maria Siro 800 grs.	119
Leche Entera Blahl 1' 5 l.	99
Café Marcilla (superior, express) 250 grs.	149
Madalenas Valencianas Arenas 12 u.	99
Special Kellogg' s 250 grs.	220
Choco Krispis Kellogg' s 300 grs.	206
Galletas Príncipe 250 grs.	110
Patatas Rosdor 200 grs.	118
Aceitunas rellenas Unagrás 450 grs.	74
Tomate frito Apis brik 400 grs.	64
Callos madrileña La Tila 610 grs.	349
Cocido español La Tila 425 grs.	190
Arroz Nomen extra kg.	128
Pastas sopa La Familia 250 grs.	49
Mahonesa Ybarra 450 grs.	164
Atún claro Masso 112 grs.	98
Tang sobres est. 4 u.	318
Tang 2 est + Jarra regalo.	597

Con la compra de TANG sorteo de un WINDSURF

BEBIDAS Y LICORES

Zumo Cofrutos brick L.	99
Cocacola 1' 5 l.	127
Cerveza Zharinger Lata	45
Cerveza Lovembran latas (sin alcohol, con alcohol)	60
Vino Viña Tito	199
Vino Romeral.	225
Vino Conde de Caralt.	262
Fino C.B.	272
Martini Rosso, Blanco	431
Whisky Doble V	699
Gin Bosford	566
Hierbas dulces Limsa	623
Hierbas secas Limsa.	627
Ron Amazona Limsa	900
Cava Rondel Extra	302

CREMERIA

Yogur Danone sabores pack 8 u.	199
Dan' up 800 grs.	151

SECCION PESCADO Y CONGELADO

Salmón fresco 625 pts./kg.
Filete merluza s/p. 426 pts./kg.
Sabrosa merluza bolsa higienizada 516 pts./kg.
Capichos Calamar Pescanova 400 grs. 259
Preparado paella Pescanova 400 grs. 267
San Jacobo Findus 310 grs. 244
Arroz Milanesa, Tres Delicias 400 grs. 159
Tarta Trufa Camy L. 770

CHARCUTERIA

Jamón serrano c/h Oscar Mayer. 790 pts./kg.
Jamón serrano s/h Oscar Mayer. 1.299 pts./kg.
Jamón cocido Oscar Mayer 884 pts./kg.
Paleta Remier Casademont. 575 pts./kg.
Mortadela El Pozo C/A, S/A 345 pts./kg.
Queso Mantecoso Pirls 745 pts./kg.
Fuet Imperial El Pozo 194

PERFUMERIA Y LIMPIEZA

Gel N.B. L. 299
Champú Halo L. 167
Coral Vajillas L. 77
Insecticida Bloom L. 288
Servilletas Unagrás 100 u. 58
Rollo cocina Marpel pack 2 u. 99
Bolsas basura Goobol 20 u. 83
Salvauñas Vileda Duplo. 99
Estopajo Vileda 2x3 99
Pañal Moltex ultraseco T. Gde 30 u. 799

BAZAR

Frigorífico Edesa No Frost NFE-1460 77.478
Frigorífico Edesa dos puertas F-628/2T 45.338
Exprimidor Philips HR-2773 2.757
Tostador pan Moulinex 136 4.442
Cafetera Moulinex 088 6.514
Secador Kelner Duval 1.300 w. 3.900

TEXTIL

Conjunto playero. 995
Pantalón vaquero. 1.995
Camiseta caballero 500
Pantalón vaquero. 1995
Camiseta señora 995
Camiseta playera. 995
Camisón señora. 1.295
Albornoz 1.995
Juego sábanas 90 cm. 1.290
Camisa caballero. 1.500
Jersey s/manga surtido. 100
Pantalón, falda niña. 300

CALZADO

Zuecos madera. 300
Zapatillas Zacal 300
Zapatos señora 500

TROSSOS

L'ESTACIÓ DEL

El dia 19 d'abril de 1879 s'inaugurava el tram Sineu-Manacor de la línia del ferrocarril; uns anys abans, el 1862, l'Ajuntament de Sant Joan —així com els altres ajuntaments implicats— acordava subvencionar-ne les obres. D'aquesta manera s'establí una nova via de comunicació més ràpida que les existents entre els pobles i la ciutat de Mallorca que, amb alts i baixos, va ser efectiva fins al 1977, en què es va abandonar el servei de tren des d'Inca fins a Manacor, i quan Mallorca ja havia entrat de ple dins una nova dinàmica social que havia deixat enrera el model econòmic tradicional basat en l'agricultura, és a dir, en l'interior de l'illa, en benefici del turisme i de la costa (lloc on no arribava el tren, a no ser en comptades ocasions); a més, els vehicles motoritzats (el cotxe i, sobretot, els camions) ja s'havien mostrat molt més adequats a les exigències de la societat mallorquina.

Els ferrocarrils de Mallorca tenen una particularitat que, segons alguns autors, ha provocat problemes a l'hora de comprar i adaptar les

locomotores, els cotxes i els vagons: l'ample de la via no és l'estandard espanyol, sinó el corresponent a la iarda anglesa, de 0'915 metres. Originàriament, els rails pesaven 20 kg/m, i als voltants de l'any 1930 es substituïren per rails de 30 Kg/m.

L'estació del ferrocarril de Sant Joan es troba a unes tres quilòmetres i mig del poble, circumstància adversa que es va resoldre amb un servei suplementari de connexió entre el poble i l'estació per carretera. L'estació està dins el terme de Sineu, a l'indret conegut com la Figuera de les Set Soques. L'edifici de viatgers es construí al 1881 i substituí un simple davallador que ja hi havia. És discret, d'una sola planta i, curiosament, entre l'edifici i el corral adjacent ocupen gairebé tretze mil metres quadrats, una xifra alta si la comparem amb altres estacions de la mateixa línia general Palma-Manacor. El sineuer Jaume Real en fou el primer cap.

En temps de l'apogeu de les vinyes (i Sant Joan n'era un bon exponent: la descripció que fa l'Arxiduc Lluís Salvador del paisatge que hi ha

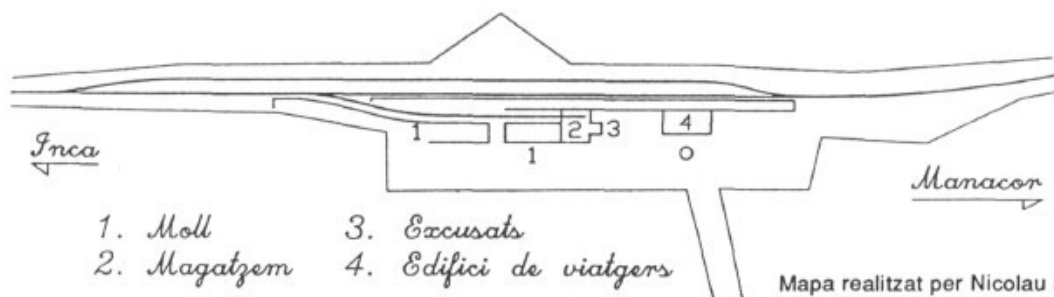

FERROCARRIL

HISTÒRIA

Estació de Sant Joan

entre Sineu i Sant Joan és ben eloqüent en aquest sentit) fou una de les estacions de més moviment de la línia general (a la vegada la de més moviment i la més rendible dels ferrocarrils de Mallorca). De tota manera, aquesta és una dada no gens precisa i possiblement errònia que no hem pogut contrastar fins al moment amb altres informacions. Més tard, fou un simple parador, o davallador, sense cap i actualment és propietat privada.

Per altra banda, hi hagué un projecte per part de l'exèrcit de construir un polvorí al vessant

oest del puig de Sant Onofre, per a la qual cosa es preveia construir una desviació de la línia del ferrocarril. El projecte no es dugué endavant, entre altres causes, per mor de la configuració geològica de la zona, no apta per a la construcció de galeries subterrànies.

(La majoria de les informacions han estat extretes del llibre de Nicolau S. Cañellas: *La iarda mallorquina. El ferrocarril a Mallorca.*)

G. Florit i M. Sastre

L'herbolari

EL GARBALLÓ

El garballó (*Chamaerops humilis*), o també "margalló" com diuen a la Catalunya gran, és una palmereta nadiua a Europa, que a Mallorca ha tingut un tractament específic per l'ús que n'ha fet l'home. Possiblement a cada casa de la vila trobaríem diferents elements artesanals fets amb fulles de garballó (cadires, estores, cenalles, espartenyas, etc.).

És una palmereta de tronc ordinàriament poc elevat, però que pot arribar als 5-6 metres, amb molts ulls a la base formant motes compactes. Les fulles en forma de ventall, amb 12-15 segments plegats longitudinalment amb els peciols provists d'agullons.

Les flors són polígames, diòiques i grogues amb inflorescència densa que se situa entre les fulles, i el seu període de floració és pel març.

La distribució geogràfica del garballó és diversa a les illes i va des del litoral fins els 800 metres. A Mallorca, tenim tres àrees separades: la península d'Artà, la zona del pariatge (Andratx, Calvià, Banyalbufar) i les penínsules de Pollença i d'Alcúdia. Aixímateix trobam individus que arriben fins els 3 i més metres (els més grossos són els que hi ha al bosc de Formentor i prop de Canyamel).

Com a conseqüència de l'acció antròpica sobre el garballó, la seva àrea de distribució ha disminuït considerablement. D'altra banda és un arbre que ha estat vinculat a l'home des de temps llunyans, sobretot per l'ús que se n'ha fet.

Oh pobra garbaionera!
Cada any li fan ets entorns;
d'estiu li cuien ses paumes
i d'hivern es garbaions.

Tradicionalment, i sobretot a l'àrea mediterrània, les fulles eren assecades al sol i trenades

per fer llatra, que era emprada per cadires o cenalles de tota casta.

Un adagi diu: "per falta de garbaions roegam ses paumes", que traduït en forma de vers és:

Jo m'és seguit cuir vaumes
per fer madurar ets inflons
per falta de garbaions,
atlotes, roegam paumes.

Avui en dia, el garballó es cultiva com a element ornamental a gairebé tota la zona mediterrània; a més d'exportar-se il·legalment de l'illa cap a destins europeus. Dels dàtils se n'extreu tanf i s'empren per combatre la diarrea. Els ulls tendres o garballons són comestibles.

Miquel Company
Guillem Florit

mel i sucre, dolcet dolcet

El nostre batle va afirmar públicament, a través d'una ràdio de Manacor, que totes les síquies quedaven BEN tapades el vespre del mateix dia que s'havien obert. La realitat se'n cuida de demostrar tot el contrari. Basta provar de fer una volta pels carrers del poble amb cotxe i amb primera (seria temerari gosar circular amb les altres marxes) per comprovar la FALSETAT de les afirmacions del nostre batle. Que aquest problema no s'arregli dóna a pensar moltes coses, entre les quals es troba la manca de saviesa per manar les feines, la por de manar-les o, segons els més malpensats, que sempre n'hi ha, possibles comissions dels mecànics. Volsaltres, estimats lectors meus, pensau el que vulgueu.

Vatua el món, sa roda, mal llamp de síquies

L'estat en que es troba l'encara no inaugurada plaça del Rei és molt pitjor del que voldríem. Fins fa quatre dies, l'herbatge anava més bo que una carabassera, encara que feia verd, el brollador sol estar sempre sense aigua, ple de brutícia, els moscards van més grassos que mai, etc. Pens que l'estat actual de la plaça no és més que un reflex de l'estat organitzatiu del nostre Ajuntament. L'altra plaça està, en aquests moments, en bon estat només perquè un bon grapat d'amics i veïnats s'aplegaren per netejar-la, substituint forçosament la iniciativa municipal. Per arribar en aquests extrems no fa falta ni pagar impostos, ni tenir governants, ni eleccions. Bastaria que cadascú se'n cuidàs de davant ca seva.

El timoner de la coalició PP-UM continua essent el mateix

El mal servei que la companyia d'autocars AUMASA continua donant als sofridíssims usuaris de la línia es va deteriorant amb el temps i estan a punt d'arribar quasibé al final: més malament que això ja seria no passar de cap casta. Mentrestant, les

autoritats competents no saben ni contesten. Possiblement, amb aquest tema, arreplegant aventures i desventures es podria arribar a fer la pel·lícula de Cantinflas i les famoses *guaguas* mexicanes.

De la milícia no se n'ha sabut res, darrerament.

Deuen ser de maniobres.

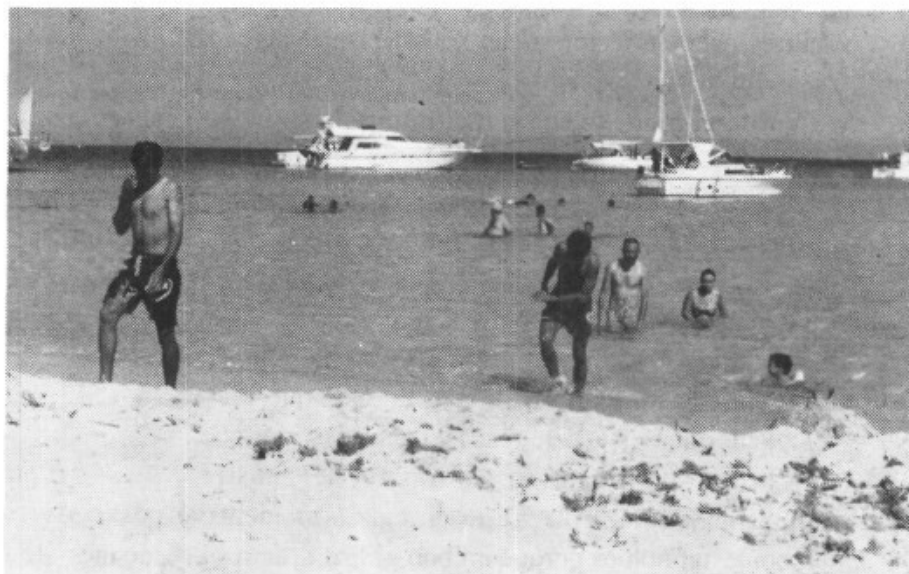
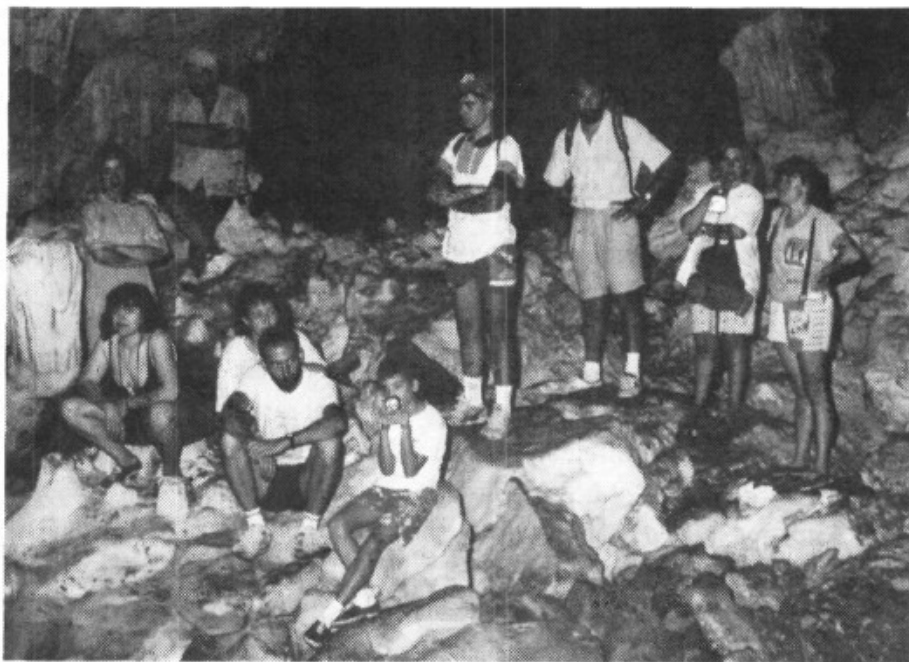
L'empresa subministradora encarregada de posar els comptadors individuals d'aigua a les façanes de les cases ha acabat l'estoc amb la inscripció "Aigua potable" i les que ara posen duen "Agua potable". He sabut que aquest fet està a punt de crear un cisma dins l'Ajuntament, entre els regidors que volen dur l'"agua" de Càceres i els que volen la de Matalas Cabritas de Arriba. Això, segons els tècnics, també obligarà a construir un segon dipòsit per emmagatzemar l'"agua" i la corresponent xarxa paral·lela per subministrar l'"agua" a tots aquells a qui hagi tocat un d'aquests comptadors d'"agua potable". Recordau l'adhesió del nostre Ajuntament a la Campanya de Normalització Lingüística. Predicar amb l'exemple no és el seu fort.

Joan Bauçà

EXCURSIÓ:

Anàrem a ...

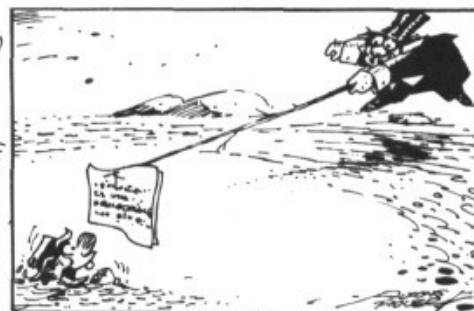
El diumenge dia set de juliol, els trenta participants d'aquesta excursió visitarem dues de les coves que hi ha dins la possessió de **Can Fresquet**: la **Cova del Pirata**, amb guia turístic inclòit, i la **Cova del Pont**, on els qui volgueren experimentar la sensació de nedar dins una cova ho pogueren fer. Llavors anàrem a passar l'horabaixa a la platja de **Cala Barques (Cala Varques**, segons altres versions), una de les poques platjes verges que queden al llevant mallorquí, i a la qual just s'hi pot arribar a peu, després d'uns vint minuts de caminar, i amb barca, com poguérem comprovar amb la vintena llarga de barques de tota classe i mida que hi trobàrem. Tot plegat va ser una perfecta combinació d'excursió a peu i dia de platja. Tot un èxit.

mister hyde FIGUERAS

Copyright by Alfons Figueras

EXCURSIÓ:

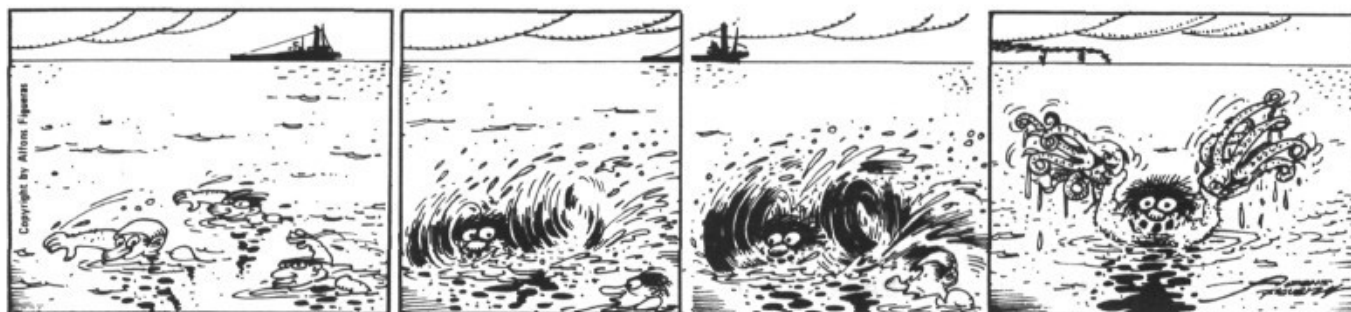

Anirem a ...

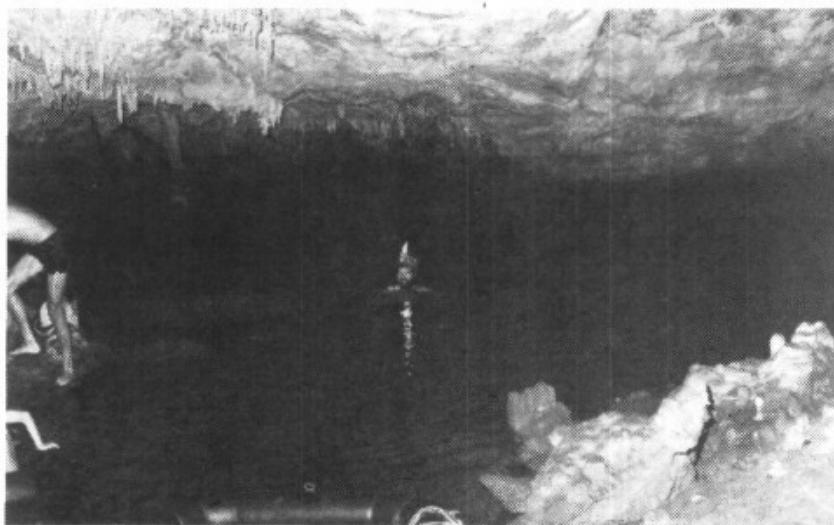
Si les negociacions van bé, i l'autoritat competent no ens ens ho posa impossible, la propera excursió serà a l'illa **Dragonera**, partint desde **Sant Elm** amb barca. Com que a l'hora de tancar l'edició de

la revista encara queden uns petits detalls per aclarir, us n'informarem a través de cartells a diferents bars i establiments públics de l'hora de partida i a qui podeu anar a apuntar-vos.

mister hyde FIGUERAS

Aquest mes fa...

92 anys del naixement del **Pare Rafel Ginard i Bauçà** (T.O.R.), autor del **Cançoner Popular** i fill predilecte de Sant Joan. (27/07/1899)

55 anys de l'**Alzamiento Nacional**. (18/07/1936)

38 anys de la mort del Rvd. **Francesc Mas**, *el Rector Mas*, promotor principal, entre altres obres menors, de la construcció de l'actual Temple Parroquial. (23/07/1953)

7 anys que es va aplanar la part de davant del magatzem de la Coo-

perativa, lloc actualment ocupat per la bàscula. (—/07/1984)

7 anys que es va celebrar la darrera passejada d'albercocs de la qual es té notícia a la vila. L'organitzaren els treballadors del **sequer** de la Cooperativa, i anaren a nedar a la platja de Muro. (31/07/1984)

6 anys que va morir **Francesc Joan de Sentmenat**, senyor d'Els Calderers. (13/07/1985)

3 anys que es va jubilar l'amo en **Toni Bauzà** (*es celador*), deixant vacant el seu càrrec de funcionari a

l'ajuntament. (11/07/1988)

3 anys que l'autocar de línia de Sant Joan a Palma (de la companyia AUMASA), va quedar fora aturador, i es va anar a empotrar dins el bar **Es Control**. Afortunadament ningú va prendre malament. (17/07/1988)

2 anys que **Benigne Company Pérez** va prendre possessió de la plaça de funcionari de l'ajuntament de Sant Joan, que l'amo en **Toni celador** havia deixat vacant un any abans. Hi va accedir per oposicions. (—/07/1989)

2 anys de la inauguració formal del nou **taller-concessionari de la Renault**, dirigit pels germans Xisco i Jordi Gayà Rotger, *fideuers*, situat a la carretera de Vilafranca. (02/07/1989)

1 any que l'Associació de la **Prensa Forana** de Mallorca va adquirir una casa a Sant Joan, per fer-la servir de local social. És al n° 22 del carrer de la Princesa, i actualment està en obres per posar-la en condicions. (—/07/1990)

OCB - Sant Joan

SUBSCRIPCIÓ PER UN ANY, 2.500 ptes

Nom:
Cognoms:
Carrer: núm.:
Població: cp:
Banc o Caixa: núm. de compte:

Feu arribar aquesta butlleta a qualsevol membre de l'equip de redacció o enviau-la a:
MEL I SUCRE Sant Joan, Bellavista 13

firma

AGENDA - JULIOL

Natalicis

Miquel Galmés Barceló (27-05-91)
 Laura Prados Bauzà (07-06-91)
 Joan Matas Sorell (16-06-91)

Defuncions

Joana Gomila Jaume (18-05-52/09-06-91)
 Mateu Nigorra Català (19-02-03/10-06-91)

Noces

Franco Giani Todde/Catalina Gayà Font (01-06-09)

Apotecaries de guàrdia

Diumenges

Dia 7: Vilafranca
 Dia 14: Ariany
 Dia 21: Montuïri
 Dia 28: Petra

Benzineres

De dia i de nit:

Viñas (Manacor, cra. d'Artà)
 Febrer (Manacor, cra. de Felanitx)

Diumenges:

Viñas (Manacor, cra. d'Artà)
 Febrer (Manacor, cra. de Felanitx)
 Marratxí (Inca, cra. de Palma)
 Estelrich (Can Picafort, cra. d'Artà)
 El Molinar (Palma, Ramonell Boix)
 Febrer (Sant Joan, cra. de Manacor. *Diumenges matí*)

Festivitats del mes

Dia 7: Sant Fermí
 Dia 10: Sant Cristòfol
 Dia 16: Mare de Déu del Carme
 Dia 20: Santa Margalida
 Dia 21: Santa Pixedis
 Dia 22: Santa Maria Magdalena
 Dia 25: Sant Jaume
 Dia 28: Santa Catalina Thomàs

Esdeveniments del mes

Palma: Cançons de la Mediterrània (de dia 11 a dia 14)
 Manacor: Fira de Sant Jaume (dia 25)
 Santa Margalida: Festes patronals (dia 20)
 Petra: Festes patronals (dia 21)

Signes del Zodíac

Àries: Les teves relacions familiars sofriran alts-i-baixos grossos. Per ventura si t'atures a reflexionar-hi un poc, podràs alterar-les definitivament.

Taure: Les vacances poden ser molt bones, especialment perquè el teu esperit deprimat es veurà un poc més alliberrat.

Bessons: La teva relació de parella sofrirà alts-i-baixos per mor de l'aparició d'una persona que et despistarà.

Cranc: Tendràs un bon mes, estàs baix la influència del teu signe. Pots millorar les teves relacions amb les persones de l'altre sexe.

Lleó: La pardaleria estiuenca farà que totes les teves decisions siguin més lentes i pesades. Almenys podries refrescar-te les idees.

Verge: Ves amb compte amb la salut, sobretot si exposes el parell de metres quadrats de pell al sol. També alerta amb el que menges.

Balança: Ara que fa calor i fa molt bon vetlar, convé que surtis una mica més. Les teves relacions sentimentals poden sortir-ne molt reforçades.

Escorpi: Un sorprenent i inesperat ingrés monetari millorarà significativament la teva situació econòmica, molt malmesa últimament.

Sagitari: Covendria que aprofitassis el temps que fa per torrar-te un poc i no parèixer tant una bleda a l'ombra.

Capricorn: Les funcions del teu cos estaran alterades contínuament, ves alerta amb els excessos, però aprofita els moments eufòrics que et doni el cos.

Aquari: Les despeses sumptuàries desequilibren el teu pressupost, per ventura hauràs de passar estretors per tornar-lo a lloc.

Peixos: Pots patir una situació diarreica que et durà pel camí de l'amargura. Ves amb compte amb l'alimentació en general.

Telèfons d'interès

Bombers:	55 00 80
Centre Sanitari:	52 63 11
GESA:	55 41 11
Ajuntament:	52 60 03
Apotecaria:	52 62 52
Consell Insular:	72 15 05
Govern Balear:	46 34 50
Centre Meteorològic:	26 46 10
Guardia Civil:	56 00 27
OCB:	72 32 99
SIAC:	900 321 321
PAC (Vilafranca):	56 05 50

El temps

Pluviometria	G. Company
Juny dia 1	0'3
dia 2	28'3
dia 3	21'4

Total juny 50'0
 Total acumulat 478'0

La lluna

Plena de dia 1 a dia 5.
 Minvant de dia 6 a dia 11.
 Nova de dia 12 a dia 18.
 Creixent de dia 19 a dia 26.
 Plena de dia 27 a dia 31.

Previsió del temps

El juliol serà un mes assolellat, però sense ser excessivament calorós. Serà sec, encara que hi haurà dies ennuclats i ventosos.

Agenda esportiva

Torneig de Futbol
 Torneig de Volei

(Els calendaris encara no s'han fet públics a l'hora de tancar l'edició)

